

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis || Slotani || Geffensis, Sacrae || Theologiae
Profes-||soris, De retinenda fide orthodo-||xa & catholica
aduersus hæ-||reses & sectas, & præci-||puè
Lutherana[m], Li-||bri nouem.||**

Slotan, Johann

Coloniae, 1560

VD16 S 6745

Capvt III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29875

IOAN. SLOT. GEF.

ordinatum, id & proinde utique & cæteræ exhibent, quos apostoli in episcopatum constitutos, apostolici seminis traduces habeant. Constringant tale aliquid hæretici. Quid enim illis post blasphemiam illicitum est? sed etsi confixerint, nihil promouebunt. Multo plura in hanc ferme sententiam habet ibidem, quæ breuitatis gratia omittimus. Itaque ut semel concludamus aduersarij nostri nihil horum ostendere possunt, nisi duntaxat ceruicofos quosdam & pertinaces hoïes, qui ab Ecclesia exierunt, & spiritui sancto semp restiterunt.

CAPVT III.

Supereft adhuc ut demonstremus, quam non fit apud aduersarios vniõnis & pacis vinculum, quod deseruerunt. Ad quod quidem demonstrandum tractatu longo opus nõ est, neq; argumentis multis. Si etenim hæc ita se habent, imò verò quia sic se habent, q̄ supra de vniõnis vinculo à nobis dicta sunt, constat profectò illos eo carere. Diximus enim vniõnem Ecclesiæ duplicem esse, vnã per fidem, per quã omnes

lib. 2. c. 3.
Lutherani
vniõnis
vinculum
non habet

DE
mnes fide
re, & ha
per char
iunctura
suo Chr
bra se in
turbare
itaque h
nem qua
unt: & c
nem qua
bent, cu
tutur schi
sonat. Ne
quin hoc
sponte te
ruperunt
fecerunt
Quod q̄
(quem D
tagisse se
rumpere
latorum
ecclesiæ
se fidẽ cr
resistit, in

mnes fideles sunt grex sub vno pasto-
re, & hanc hæreticum rumpere. Aliam
per charitatem, per quam tamquã per
iuncturas, membra iunguntur vt capiti
suo Christo cohæreant, qua etiam mem-
bra se inuicem diligunt & Deũ, & hãc
turbare & euertere schismaticum. Cum
itaque hæretici sint infideles, vnio-
nem quæ per fidem est, habere neque-
unt: & cum sint schismatici, aliam vnio-
nem quæ est per charitatem minimè ha-
bent, cum nihil adeò repugnet charita-
ti vt schisma, q̃ scissuram siue diuisionẽ
sonat. Nemini ergo dubium esse debet,
quin hoc vnionis vinculo careãt, quod
sponte temeritate propria atq; p̃terua-
ruperunt, atq; horrendũ istud schisma
fecerunt, quo sese à capite p̃sciderunt.

Quod q̃ horrendum sit crimen D. Cy. **Schismatis**
(quem D. Aug. epist. 48. nihil magis sa- **crimen**
tagisse scribit, quã ne vnitatis vinculũ **quam hor-**
rumperetur) in li. de simplicitate præ- **rendũ sit,**
latorum hisce verbis exaggerat: Hanc
ecclesiæ vnitatem qui nõ tenet, tenere
se fidẽ credit? Qui ecclesię renititur &
resistit, in ecclesia se esse cõsedit? Et post
aliquan-

IOANN. SLO. GEF.

aliquanta: Quis (inquit) ab ecclesia se-
gregatus adulteræ iungitur, à promif-
fis ecclesiæ separatur. Nec pertinet ad
Christi præmia, qui relinquit Ecclesiã
Christi, Alienus est, prophanus est, ho-
stis est, habere iam non potest Deum
patrem, qui Ecclesiam non habet ma-
trem. Si potuit euadere, qui extra arã
Noe fuit, & qui extra Ecclesiam foris
fuerit euadit. Monet dominus & dicit:
Qui non est mecum, aduersus me est, &
qui non mecum colligit, spargit. Qui
pacem Christi & concordiam rumpit,
aduersus Christum facit. Qui alibi præ-
ter Ecclesiam colligit, Christi Ecclesiã
spargit. Et post pauca: Hanc vnitatem
qui non tenet patris & filij fidem, vitã
non tenet & salutem. Et post multa: Sta-
re tu & viuere putas posse de ecclesia re-
cedentem? sedes sibi alias & diuersa do-
micilia condentem? cum dictum sit ad
Raab, in qua præformabatur Ecclesiã,
patrem tuum & matrẽ tuam, & fratres
tuos, & totam domum patris tui colli-
ges ad te ipsum in domum tuam, & erit
omnis qui exierit ostium domus tue so-
ros,

iosuz 3

D
ras, reu-
quit: A
qui ad
qui se à
cernit?
tat, con
gnat, ho
Christi
religion
uus, filiu
temptis
derelict
re, prece
re, domi
sa sacrifi
niam qu
titur, ob
animadu
Chore, I
& filijs A
eens: Qu
ctantur,
alienas d
ria hun
quos inc
Euange

DE RETI. FIDE. ORT. 99

ras, reus erit. Et iterum post multa inquit: An esse sibi cum Christo videtur, qui aduersus sacerdotes Christi facit? qui se à cleri eius vel plebis societate se cernit? Arma ille contra Ecclesiam portat, contra Christi dispositionem repugnat, hostis altaris, aduersus sacrificium Christi rebellis, pro fide perfidus, pro religione sacrilegus, inobsequens seruus, filius impius, frater inimicus, contemptis Episcopis, & Dei sacerdotibus derelictis, constituere audet aliud altare, precem alteram illicitis vocibus facere, dominicæ hostiæ veritatem, per falsa sacrificia prophanare, nec scire quoniam qui contra Dei ordinationem nititur, ob temeritatis audaciam, diuina animaduersione punitur. Quod cū de Chore, Dathan & Abiron, & Ozia rege & filijs Aaron probasset, subiungit, dicens: Quos imitantur scilicet atque sectantur, qui Dei traditione contempta alienas doctrinas appetunt, & magisteria humanæ institutionis inducunt, quos increpat Dominus & obiurgat in Euangelio suo dicens: Reijcitis mandatum

Num. 19
2. Para 26.
4. Reg. 5.
Leui. 10

O tum

IOAN. SLOT. GEF.

tum Dei, vt traditionem vestrā statua-
tis. Peius hoc crimen est, q̄ quod admi-
sisse lapsi videntur, qui tñ in pœniten-
tia criminis constituti, Deum plenis sa-
tisfactionibus deprecantur. Hic eccle-
sia quæritur & rogatur, illic ecclesiæ re-
pugnatur. Hic potest necessitas fuisse,
illic voluntas tenetur in scelere. Hic
qui lapsus est, sibi tm̄ nocuit, illic qui
hæresim vel schisma facere conatus est,
multos secum trahendo decipit. Hic a-
nimæ vnus est damnū, illic periculum
plurimorum. Certè peccasse se, hic &
intelligit & lamentatur & plangit, ille
tumens in peccato suo, & in ipsis suis
delictis placens, à matre filios segregat,
oues à pastore sollicitat, Dei sacramen-
ta disturbat. Et cū lapsus semel peccauit,
ille quotidie peccat. Postremò lapsus
martyriū postmodū cōsecutus po-
test regni p̄missa p̄cipere, ille si extra ec-
clesiā fuerit occisus, ad ecclesiæ nō po-
test p̄mia peruenire. Vnde iterū ait in e-
odem tractatu: Quā sibi, inq̄t, pacē pro-
mittūt inimici fratrū, q̄ sacrificia cele-
brare se credūt emuli sacerdotū? An se-
cum

Martyriū
nullū ex-
tra eccle-
siam.

DE
cum es
pinant
guntur
ne nois
ne ablu
pa disc
martyr
Ad reg
regnat
cet & a
Et li. 1. c.
8. Et in
le, inq̄t
sanguin
qd' ma
que Au
cū gra
nitione
scelus a
minus
tauit, vt
cit, qua
deret.
epist. 6.
ticos ge
ta habe

DE RETI. FIDE ORT. 100

cum esse Christū cū collecti fuerint opinantur, q̄ extra Christi ecclesiā colliguntur? Tales etiā si occisi in cōfessione noīs fuerint, macula ista nec sanguine abluitur. Inexpiabilis & grauis culpa discordiæ, nec passiōe purgatur. Esse martyr nō potest, q̄ in ecclesia non est. Ad regnū puenire nō poterit, q̄ eā quæ regnatura est, derelinquit, &c. Idē docet & astruit li. 4. epist. 2. ad Antonianū Et li. 1. epist. 1. ad Corneliū. Et li. 2. epist. 8. Et in sermone 6. de orat. dñica. Quale, inqt, delictū est, quod nec baptismo sanguinis potest abluī? Quale crimē est qd' martyrio nō potest expiari? D. quo que Aug. epist. 146. ad emeritū scribēs, cū grauitatē schismatis declarasset, p̄ pu **Num. 100** nitionē Chore &c. subiicit: Illud ergo scelus ad exemplum deuitandum dominus Deus præsenti supplicio denotauit, vt cum talibus patientissimè parcat, quali vltimo iudicio reseruet, ostenderet. Iterum Diuus Cyprianus li. 4. epist. 6. ad Magnum, ostendit schismaticos gentilibus equari, vbi etiam multa habet quæ præcedentia confirmant:

O 2 Vide

IOANN. SLOT. GEF.

Vide quoque Irenæum libro 4. aduersus hæreses, capite 62. quemadmodum iudicabuntur qui schismata operantur, & omnes qui se segregant ab Ecclesia. Et libro 3. capite 40. multa scribit aduersus eos, qui ex quacunque causa schisma faciunt. Quapropter vitium hoc schismatis maximè cauendum est, & potius mors præeligenda, aut persecutio etiam grauissima sustinenda, quàm schisma faciendum. Nam (quæ admodum apud Eusebium lib. 6. Ecclesiast. Historiæ, capite 24. docet Dionysius Alexandrinus in epist. ad Nouatum) oportet pati omnia, ne scindatur Ecclesia Dei. Et erat non inferior gloria sustinere martyrium, pro eo ne scindatur Ecclesia, quàm est illa ne idolis immoletur. Imò secundum meam sententiam, maius hoc puto esse martyrium. Ibi namque vnusquisque pro sua tantum anima, in hoc verò pro omni Ecclesia martyrium sustinet. hæc ille. Prudenter ergo faciunt qui quiduis potius perpeti malunt, quàm Ecclesiæ unitatem scindere. Porro quum sæpe di

Schisma
maxime
cauendū.

uina

DE
uina
mium
fediti
tione
Diuu
ra rel
melia
simè p
las ne
sis me
vero
ritati
go vi
tis ren
nantu
rante
uio
fulen
peltu
vlla c
que a
moni
in Ec
coro
Rarū
desūt

DE RETI. FIDE ORT. 108

uina prouidentia sinat, nonnullas ni-
mum turbulenta carnalium hominū
seditiones, vt expellantur de congrega-
tione Christiana etiam boni viri (vt
Diuus Augustinus ait in libro de ve-
ra religione capite 6.) qui cum contu-
meliam vel iniuriam suam patientis-
simè pro Ecclesiæ pace ferunt, neque vl-
las nouitates, vel schismatis vel hære-
sis moluntur, docent homines quam
vero affectu, & quanta synceritate cha-
ritatis Deo seruiendum sit. Talium er-
go virorum propositum est, aut seda-
tis remeare, turbinibus, aut si id non si-
nantur, vel etiam tempestate perseue-
rante, vel ne suo reditu, talis aut sæ-
uior oriatur, tenent voluntatem con-
sulendi etiam eis ipsis, quorū motibus
perturbationibusque cesserunt, sine
vlla conuenticulorum segregatione, vs-
que ad mortem defendentes & testi-
monio defendentes, eam fidem, quam
in Ecclesia catholica prædicari sciūt. Hos
coronat in occulto, p̄ in occulto vidēs.
Rarū hoc videt̄ gen^o, sed tñ exēpla non
desūt, imò plura sūt q̄ credi pōt. hęc ille